

מ"ת 51117/12/21 - מדינת ישראל נגד עלי גדוע, אחמד שחב (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפאל יעקובי

05 ינואר 2022

מ"ת 51117-12-21

בעניין: מדינת ישראל
נגד

1. עלי גדוע
2. אחמד שחב (עציר)

בשם המבקשת: עו"ד מנל אבו עמר (פ"מ י-ם, פלילי)

בשם המשיב 1: עו"ד אכרם אבו ליבדה (סניגוריה ציבורית)

בשם המשיב 2: עו"ד מוחמד חלאילה (סניגוריה ציבורית)

החלטה

1. עניינה של החלטה זו בבקשה למעצר שני המשיבים (ילידי 17.2.2000 ו-18.9.2003 בהתאמה) עד תום ההליכים בת"פ 51085-12-21.

2. בתיק הפלילי הנ"ל מואשמים שני המשיבים בביצוע שוד בנסיבות מחמירות.

3. כל הנחוץ מתוך כתב האישום מובא כאן כהאי לישנא:

"א. חלק כללי:

1. בין הנאשם 1 ליצחק מזרחי (להלן: "המתלונן") קיימת היכרות מוקדמת.
2. בין המתלונן לנאשם 1 קיימת מחלוקת בעניין חוב כספי שטיבו אינו ידוע במדויק למאשימה (להלן: "החוב") שלטענת נאשם 1 המתלונן חייב לו או לאחר שזהותו אינה ידועה במדויק למאשימה.
3. נאשמים 1 ו-2 הינם בני דודים.

ב. העובדות:

1. ביום 10.12.2021 סמוך לשעה 15:00 התקשר נאשם 1 אל המתלונן וביקש להיפגש עימו על מנת לשוחח עימו אודות החוב. המתלונן הסכים להיפגש עימו ולבוא איתו בדברים בעניין החוב.
2. ביום 11.12.2021 סמוך לשעה 1:50 לפנות בוקר, לאחר תיאום מראש עם

עמוד 1

המתלונן, הגיעו הנאשמים לרחוב שלום יהודה 1 בעיר ירושלים (להלן: "המקום") כדי לפגוש את המתלונן. המתלונן הגיע למפגש כשהוא נושא עימו בכיס מכנסיו סך של כ-30,000 ₪ במזומן (להלן: "הכסף").

3. במהלך המפגש שאל נאשם 1 את המתלונן מה יש בכיס מכנסיו, ובתגובה השיב המתלונן אין זה מעניינו של נאשם 1. אז, זינק נאשם 1 לעברו של המתלונן, לפת אותו בחוזקה, והכניס את ידו לכיס מכנסיו של המתלונן על מנת ליטול את הכסף שבכיס מכנסיו. נאשם 2 זינק לעברו של המתלונן מאחור ותקף אותו באגרופים בצלע ימין.

4. בשלב זה, הצליח המתלונן להשתחרר מאחיזתם של הנאשמים, אולם הנאשמים תקפו אותו והפילו אותו ארצה. כתוצאה מכך נחבל המתלונן בראשו.

5. בעוד המתלונן על הרצפה, המשיכו הנאשמים לתקוף אותו על מנת ליטול ממנו את הכסף, כך שנאשם 2 תפס ביד אחת את ידו של המתלונן וביד שנייה היכה אותו בגופו באמצעות אגרופים, ואילו נאשם 1 היכה את המתלונן בבטנו וכן הכניס את ידו לכיס מכנסיו של המתלונן בניסיון למשוך את הכסף. המתלונן התנגד למעשיו של נאשם 1 כך שהחזיק את הכסף בתוך כיס מכנסיו בניסיון לשמור עליו.

6. בשלב מסוים, הצליח נאשם 1 ליטול סך של 26,000 ש"ח מהכסף ומיד לאחר מכן, הנאשמים רצו לעבר רכב מונית, נכנסו לתוכו ונמלטו מהמקום.

7. כתוצאה ממעשי הנאשמים נחבל המתלונן בגופו ונגרמו לו שפשופים בברכיו, באצבעות ידיו ובמרפק יד שמאל. כמו כן, נגרמו לו כאבים בצלע ימין".

4. המבקשת טוענת כי יש ראיות לכאורה ועילת מעצר של מסוכנות. לטענתה יש לעצור את שני המשיבים עד תום ההליכים ומכל מקום, אין לשקול תוצאה שונה בטרם קבלת תסקיר מעצר שימליץ על כך.

5. המשיבים טוענים כי קיים כרסום משמעותי בחומר הראיות ובמצב דברים זה יש לשחררם בתנאים גם ללא תסקיר מעצר, תוך שבמקביל לשחרורם יש להזמין תסקיר מעצר.

6. לאחר שקילת המכלול, הגעתי למסקנה כי לגבי שני המשיבים אין לחסום הרמטית אפשרות של מעצר בפקא"ל ואף שחרור בתנאים. עם זאת, יהיה מקום לעשות כן רק לאחר שיתקבלו תסקירי מעצר, שיתייחסו לכל הנחוץ בקשר לכך ובכלל זה לעניינים הקשורים באישיותו של כל אחד מן המשיבים ובהתאמתם של המפקחים שיוצעו לתפקידם זה.

7. לתוצאה האמורה אני מגיע בראש ובראשונה בהמשך למסקנתי (שתוסבר להלן) כי טענות הסניגורים בנוגע לראיות אינן מצביעות על כרסום המצדיק בחינתו של שחרור כבר עתה. בהמשך לכך ולמסוכנות הסטטוטורית הקיימת לגבי העבירה שבה מואשמים המשיבים - אשר לא רק שלא הופרכה במקרה זה, אלא שהיא אף מתחזקת בהינתן הביצוע בצוותא של העבירה תוך נקיטת אלימות בפועל - יש לפעול באופן האמור.

8. על האמור עד כה אוסיף את שייאמר להלן.

9. הדרך בה נבחנת השאלה אם יש ראיות לכאורה היא מבט כולל על מכלול הראיות (ראו למשל: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 2653/99 זיאד נ' מדינת ישראל, 26.4.99). בקשר לכך נקבע גם כי "אין זה מתפקידו של בית המשפט, לעת זו, לעסוק בניתוח מפורט ומדוקדק של הראיות המסבכות את המשיב בעבירות המיוחסות לו" (בש"פ 6187/95 מדינת ישראל נ' אל עביד, 17.10.95). הכללים האמורים מובילים בדרך כלל לכך שלא יינתן משקל רב לטענות שמעלים סניגורים על יסוד דקדוקים בחומר הראיות.

בענייננו יש לומר כי רוב טענותיהם של הסניגורים מקומן בתיק העיקרי וכי כך הוא במיוחד כאשר עיקר טענותיהם מכוונות כלפי מהימנותו של המתלון. לגבי העניין האחרון יצוין כי, מכל מקום, אין המדובר בטענות שיש בהן לנטרל את ערכן של הודעות המתלון או להביא לכך שייחוס להן ערך אפסי. כך הוא במיוחד כשבחומר הראיות מצויים חיזוקים שונים ומגוונים לגירסת המתלון. המדובר בעדותו של העד רועה בן ישי זייני סימון שנתקל במתלון בסמוך לאירוע הנדון וראה ושמע מה שציין, בתעודן של חבלות טריות בגוף המתלון, בהודעות הזוג שאירח את המתלון (קרן גרין ויובל וקנין) וממה שעלה ממצלמות הגוף שבהן מדובר. על כל האמור יש להוסיף כי בהודעות המשיבים עולות לכאורה סתירות ותמיהות שונות ובכלל זה הם לא נתנו הסבר לכך שהשקית עם הכסף שנמסרה למשיב 1 נזרקה על ידיו מהחלון, למרות שגרסתו היא שהכסף נמסר לו מתוך רצון חופשי (ראו הודעת המשיב 1 מ-19.12.21, ע' 3, ש' 28-29).

10. למרות כל האמור, אין מקום לחסום הרמטית את האפשרות להסתפק בדבר מה מופחת ממעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח. זאת, בין היתר, לנוכח הכלל שלפיו גם כשמדובר בעבירות חמורות לא בקלות תיחסם הרמטית האפשרות של מעצר בפקא"ל או של שחרור בתנאים ובכלל זה "לא בנקל יחליט בית המשפט על מעצר ללא בחינת חלופות באמצעות תסקיר מעצר" (בש"פ 8554/19 סובח נ' מדינת ישראל (31.12.19); בש"פ 6851/20 צ'רקסוב נ' מדינת ישראל (7.10.20) ועוד). כך הוא ביתר שאת כששני המשיבים צעירים למדי ואין להם עבר פלילי.

11. בהמשך למצוין לעיל, השורה התחתונה של החלטה זו היא כאמור בסעיף 6 דלעיל.

ניתנה במעמד הנוכחים היום, ג' בשבט התשפ"ב, 5 בינואר 2022.

רפאל יעקובי, שופט